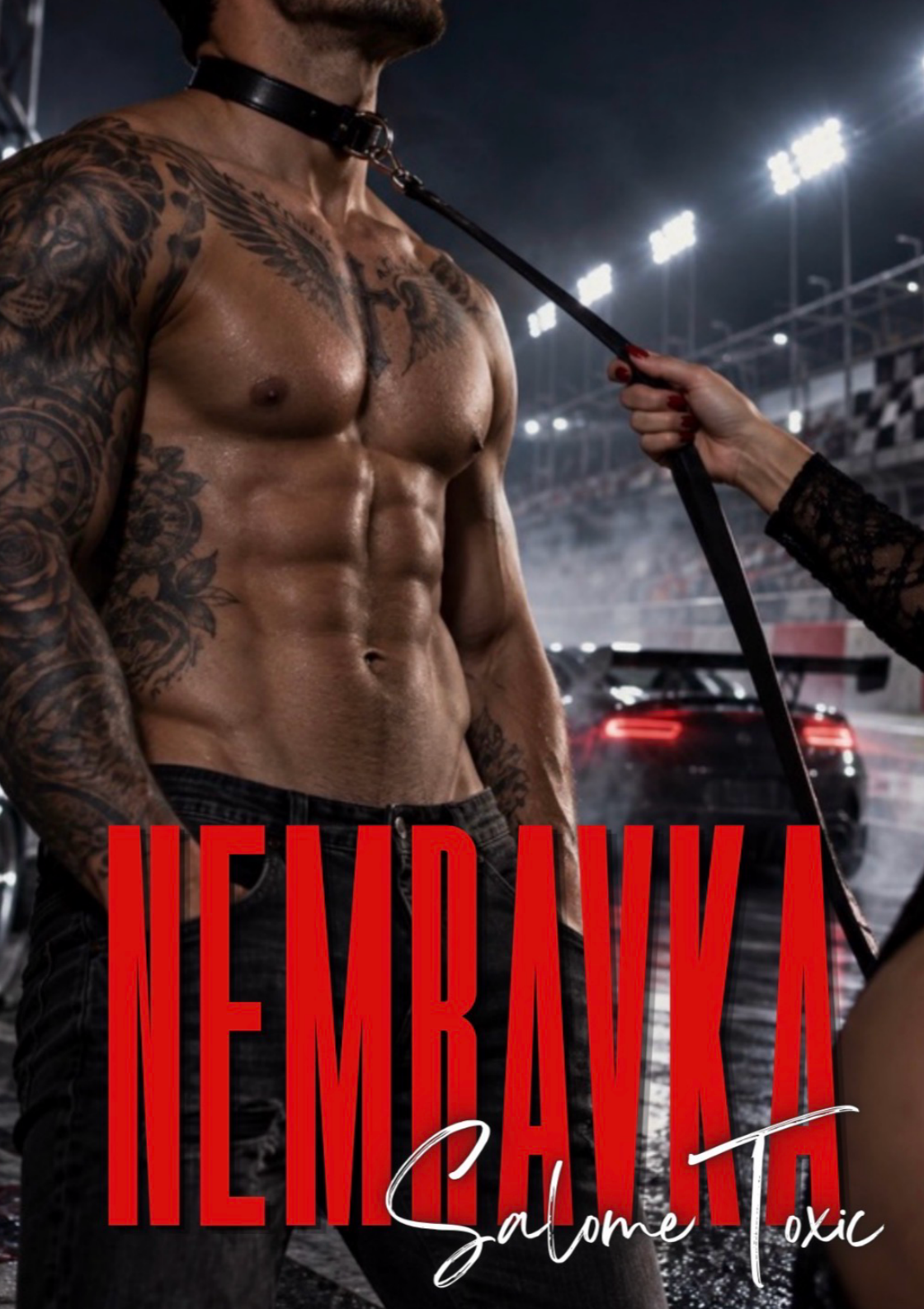

NEMRAVKA
Salome Toxic

NEMRAVKA

Salome Toxic

Brno, 2026
Nakladatelství © SOLIS, 2026

Vydalo v roce 2026 nakladatelství Solis,
Příkop 4, Brno 602 00
web: http://www.solis-nakladatelstvi.cz,
e-mail: nakladatelstvi.solis@email.cz
První elektronickou publikaci,
v pořadí 179. eknihu v edici SOLIS,
první elektronické vydání.
Autor © Salome Toxic
Obálka ©Salome Toxic a Grok
Ilustrace © Anežka Kocmanová
Korektura, redakce a sazba:
Michaela Holanová, Kateřina Chaloupková,
Kristýna Tichá

Veškerá práva vyhrazena.
Tato kniha ani jakákoli její část nesmí
být kopírována či jiným způsobem rozšiřována
bez výslovného povolení nakladatele.
ISBN

978-80-88568-48-3 epub
978-80-88568-49-0 PDF

Celý příběh je smyšlený.
Věkové doporučení 18+

ANOTACE

Jsem dcera policejního kapitána, slušná holka s životem nalinkovaným do posledního detailu. Jenže můj největší a nejtajnější sen je z úplně jiného soudku – chci za každou cenu získat pozornost slavného pornoherce Gideona Wooda. Má to ale jeden háček: chybí mi jakékoliv praktické zkušenosti se sváděním i se sexem.

Potřebuju učitele – někoho, kdo nemá zábrany a ukáže mi, jak to chodí v reálném světě. Kdo by se na tuhle práci hodil líp než Malakay? Drzý, potetovaný kluk s pochybnou pověstí, který žije na okraji společnosti a je přesným opakem všeho, co jsem dosud znala.

ON mi brzy ukáže, jak moc nemravná jsem...

Snad každá z nás měla někdy nějakého idola. Já snila o muzikantech. Tak ať mají ty naše sny alespoň pěkný… lilky. A ne banány z TEMU ☺

VĚNOVÁNÍ

Mé lásce. Ty víš, můj motorkáři…

PROLOG

Quinn

Byl to docela běžný den. V jedné ruce jsem držela čerstvě uvařené cappuccino z oblíbené kavárny a v druhé svírala telefon. Miriam a Roxy si horlivě šuškaly o Malakayi Burgosovi, novém klukovi ze severu, který se nedávno přistěhoval na předměstí New Yorku. Prý pocházel z Portorika, čemuž odpovídala i jeho přitažlivě opálená pleť. Byl o rok starší než většina spolužáků, protože před přestěhováním opakoval ročník, a přesto se během několika týdnů zařadil mezi nejoblíbenější kluky ve škole. Zároveň měl pověst někoho, komu bylo lepší nepřekážet.

Zajímal ho sex, upravená auta a noční závody, o kterých se ve škole mluvilo jen šeptem. Nemyslela jsem si, že má víc než dvě mozkové buňky, a i ty podle mě používal jen k tomu, aby věděl, kdy přeřadit. A protože mu bylo jednadvacet, dokázal zajistit alkohol, takže jeho popularita rychle stoupala. Jo, jasně, dalo se to řešit i falešnými průkazy, ale po zátahu, který tu kdysi vedl můj vlastní táta, se o to nikdo nepokoušel. Nákupy přes dospělé byly zkrátka jistota.

Já jako dcera policejního kapitána jsem byla pod drobnohledem, ale protože jsem nikdy tátovi nedala žádný důvod k přísnému režimu, docela jsem proplouvala na svém růžovém obláčku, skoro zlatem malovaném…

Kde jsem to byla? Jo, jasně. Zrovna jsem projížděla Instagram, když jsem vtom narazila do nějaké tvrdé a docela svalnaté zdi. To ale ještě nebylo to nejhorší. Mnohem horší bylo, že jsem si na tu svalnatou zeď vylila celé kafe.

„Do prdele, co to…?“ zavrčel chraplavě a probudil k životu mé dřímající ženské já s pokušitelským ďáblem, o kterém jsem ani netušila, že se ve mně ukrýval.

Podívala jsem se nahoru. Pak ještě výš a pak zase o kousek výš, dokud můj pohled neuvízl v bouřlivě modrých očích toho nejhezčího chlapa, jakého jsem kdy v životě viděla. Tohle byl přesně ten okamžik, kdy jsem ho měla okouzlit koketním úsměvem. Jenže já stála jako omráčená a zírala na něj s pohledem naivky.

„Nemůžeš, sakra, koukat, kam lezeš?“ zavrčel a zatřásl mokrýma rukama. Kapky kávy létaly všude kolem.

Konečně jsem se vzpamatovala, popadla z pultu hrst papírových ubrousků a začala ho otírat, přičemž jsem tajně obdivovala jeho vypracovanou hruď.

„Bože, mě to tak mrzí!“ vyhrkla jsem ze sebe. Byla to ale sprostá lež. Spíš jsem ho osahávala, než abych ho sušila, a vnitřně probudila své nemravné touhy.

Na sobě měl roztrhané džíny a košili, která bývala bílá, ale teď měla barvu kávy. Obvykle jsem okukovala chlapy jen na internetu. A ti na sobě většinou minimálně aspoň horní část oblečení určitě neměli.

„Jsem Quinn,“ představila jsem se s úsměvem a poplácala ho nebezpečně blízko rozkroku. Podíval se na mě, jako bych patřila do blázince, a odstrčil mě.

„Jdi do háje. A příště koukej, kam šlapeš!“

Vyřítil se ven a já za ním ještě dlouho zírala s pohledem zamilovaného štěněte.

Roxy a Miriam za mnou zapištěly.

„Ježíšmarjá! Bože můj!“

Otočila jsem se a zmateně na ně pohlédla. Začaly mluvit obě naráz. Miriam se zachichotala a naznačila Roxy, ať to poví ona.

„Ty nevíš, kdo to byl?“

Přejela jsem pohledem z jedné na druhou.

„Můj budoucí manžel. Měla bych o něm vědět ještě něco kromě toho, co je patrné na první pohled?“

Roxy vypadala, že každou chvíli praskne smíchy.

„Ty žiješ v jeskyni? To je přece Gideon Wood. Jeden z nejznámějších pornoherců široko daleko…“

Svraštila jsem obočí.

„Gideon Wood? Příšerné jméno pro pornoherce, nemyslíš?“

Miriam se zašklebila a mrkla na mě.

„Ale nějaký to dřevo v kalhotách určitě má.“ *Jo, jasně, Wood je přece i slangový výraz pro erekci, jistě je to jméno jen pseudonym.*

Roxy se zasmála, zatímco já ohrnula ret a odhodila ubrousky do koše.

„Co tady vůbec pohledává?“

Všechny jsme se dívaly směrem, kam Gideon zmizel. Zvonek nade dveřmi zacinkal, když jsme vyšly ven. Přivřela jsem oči před ostrým sluncem a zastínila si dlaní obličej.

Miriam si zasunula telefon zpátky do kabelky a prohodila: „Prý je ve městě pornoveletrh.“

Aha! Ušklíbla jsem se na holky a stáhla si sluneční brýle z hlavy na oči. „Měním kariérní plán.“

Miriam naklonila hlavu. „A co vysoká?“

Vydaly jsme se po hlavní třídě. Na tuhle denní dobu tam bylo docela živo.

„Nikdy jsem nechtěla dělat práva. To je tátův plán. Podle něj mám vystudovat, najít si slušnou práci a hlavně nedělat nic, co by se mohlo objevit v policejním hlášení. Můžu si ale dát rok pauzu, pronásledovat svého budoucího manžela a mezitím si užít dobrodružnou kariéru. Jen se o tom táta nesmí dozvědět. Jak těžké to asi může být?“

„Počkej chvíli!“ vyhrkla Miriam.

Roxy se napila své kávy.

„Co jako hodláš dělat?“

Zamilovaně jsem se zahleděla na Roxyinu kávu a odpověděla: „Dám se k filmu.“

Roxy vyprskla pití a s kapkami kafe na bradě na mě nevěřícně zírala.

Udělala jsem otrávený obličej a ukázala na ni. „Něco ti, ehm, kape.“

Otřela si bradu a dál na mě civěla.

Miriam nakrčila svůj roztomilý knoflíkový nos. „Ale proč?“

Ukradla jsem Roxy její kávu a usrkla si. Chutnala jako kávové nebe a já tiše zasténala, když jsem zachytila Miriamin zvědavý pohled. „Protože si chci Gideona vzít.“

Roxy se probrala ze šoku a rozesmála se. „Ty jsi blázen! Jemu je skoro třicet a je pornoherec. Tobě je devatenáct a pořád chodíš na střední.“

„No a?“ opáčila jsem a držela její kávu z dosahu, když po ní chňapla. „Ne, nedostaneš ji zpátky, dokud mi neřekneš, co tím vlastně chceš říct.“

Roxy si povzdechla. „Quinn, neber si to ode mě zle, ale podívej se na sebe.“

Podívala jsem se. Na přiléhavých šatech ani lodičkách, které jsem ulovila z druhé ruky a které při troše fantazie vypadaly jako originál LV, nebylo vůbec nic špatného.

Roxy obrátila oči v sloup a mávla nade mnou rukou. „Seš taková… nedotčená.“

„Nedotčená?“

Miriam se zachichotala a já po ní střelila pohledem. Zvedla ruce na obranu.

„Vráska ani omylem. Nohy se ti nebezpečně lesknou.“

„Lesknou?“ zopakovala jsem a podívala se na své nohy.

Roxy zjevně došla slova. Nakonec odpověděla: „No, takhle dokonalé nohy mají přece jen celebrity.“

Rukou jsem napodobila mluvící pusu. Její logika dávala asi takový smysl jako cedník na vodu. „Takže nemůžu točit porno, protože mám pěkný nohy?“ Usrkla jsem si další doušek kávového nebe.

Roxy zasténala a vyhrkla: „Vždyť seš panna!“

V tu chvíli jsem se začala dusit kafem a plácala se do hrudi.

„A co to s tím má společného?“

Skupinka kluků na chodníku za námi lascivně zahvízdala. Roxy jim ukázala prostředníček, otočila se ke mně a spustila: „Na práci v pornu potřebuješ sexuální zkušenosti.“

„To se dá snadno zařídit.“

Roxy na mě zírala. „Pořád jsi panna. To je v našem věku vzácný jako šafrán. Neříkej mi, že si to nechceš nechat pro někoho výjimečného?“

Pokrčila jsem rameny. Na sex jsem vlastně nijak vyloženě nečekala. Jen mě do té doby nikdo nezaujal. Na tomhle předměstí NY totiž nebylo moc na výběr.

Miriam se zastavila před výlohou obchodu a zadívala se na hezké šaty.

„Dobře, takže řekněme, že ten svůj geniální plán dotáhneš do konce. Co přesně v něm stojí?“

Posunula jsem si kabelku výš na rameno. „Ještě nevím. Nech mě chvíli přemýšlet. První zastávkou bude ten veletrh.“ Šťouchla jsem Miriam do ramene. „Kdy to je?“

„V sobotu.“

Do soboty zbývalo ještě pár dní. Než veletrh začne, musela jsem toho tolik stihnout. Manikúru, pedikúru, ostříhat se. A vykouřit nějakého chlapa.

Při té poslední myšlence jsem se uchechtla.

Roxy vtrhla do obchodu a zavolala přes rameno: „Jdeme ti vybrat nové šaty. Něco míň cudného. Musíš přece zaujmout.“

KAPITOLA: JEDNA

Quinn

„Měl bych jít, než se tvůj táta vrátí ze služby," ozval se ode dveří mého pokoje strýc Luke. Byl mámin mladší bratr a pracoval jako bezpečnostní hlídač v průmyslovém areálu na kraji města. Po mámině smrti se pasoval do role mého druhého ochránce.

Přetáhla jsem přes sebe huňatý pyžamový svetr a vystrčila hlavu z malé vestavěné skříně. „Uvidíme se zítra, strejdo."

„Vážně srdíčka?" Sotva potlačoval pobavený úsměv.

Podívala jsem se na růžová srdíčka na svém svetru. „Co je špatného na srdíčkách?"

„Nic. Až na to, že Valentýn už je dávno pryč."

Věnovala jsem mu ironický pohled a zavřela dveře skříně. „Já osobně si myslím, že je to roztomilé."

„Co se stalo s těmi tvými pyžamy se Snoopym, kterých ses odmítala vzdát?"

„Víš co," utrousila jsem a svázala si vlasy do culíku, „to je výborná otázka. Co se vlastně stalo s mým pyžamem se Snoopym, Lukeu?"

„Aha, podívej se na čas!“ opáčil Luke a zkontroloval odřené hodinky, které dostal od kolegů z bezpečnostní služby. „Už musím běžet.“

Naše špičkování mě skvěle bavilo. „Já na to kápnu!“ křikla jsem za ním, když bral roha do přízemí.

Z chodby se nesl jeho hlas: „Tvoje detektivní schopnosti stojí za starou belu, slečno. Zůstane to záhadou až do skonání světa.“

Zasmála jsem se, když bouchly vchodové dveře.

První část mého průzkumu začala na internetu. Zachumlala jsem se do peřin, popadla notebook a sáhla po svém vychládajícím kafi na nočním stolku. Pan Wonder, můj kocour, ležel stočený u mých nohou na posteli a předl jako motor. Jeho modré oči sledovaly každý můj pohyb.

„Takže, pane Woode, ukažte, co máte v kalhotách.“ Ušklíbla jsem se a zadala jeho jméno do vyhledávače.

Nebylo vůbec těžké ho najít. Roxy měla pravdu – v branži to bylo velké jméno. Klikla jsem na stránky pro dospělé a s vytřeštěnýma očima zírala na desítky Gideonových videí. Rozhodně jsem si nemohla stěžovat na malý výběr.

Pan Wonder protáhl tlapky, zatímco já stiskla tlačítko přehrávání a usrkla ze svého hrnku.

Gideon, oblečený v obleku, seděl v kancelářském křesle s roztaženýma nohama, když dovnitř nakráčela vnadná asistentka a hodila mu na stůl složku.

Když promluvila, mírně jsem se otřásla. To hraní bylo příšerně špatné.

Gideon si povoloval kravatu a přejížděl očima po jejím těle způsobem, který byl na pracovišti vysoce nevhodný, ale mně se při něm rozbušilo srdce na těch správných místech.

„Zlobivý, zlobivý, pane Woode,“ zašeptala jsem, když asistentka klesla na kolena mezi jeho nohy a stůl. Asi bych si to i užila, nebýt té laciné hudby na pozadí.

Pan Wonder zívl a protáhl své roztomilé malé packy.

Sklopila jsem obrazovku a zasyčela: „No co koukáš?“

Kocour zvedl hlavu. Líně na mě zíral a cukl uchem.

Když jsem se podívala zpátky na monitor, pornoherečka už brala Gideonův penis do úst. Spadla mi brada. Gideon byl obří. Ježíši, ten chlap byl hotový Adonis! Žádný bůh krásy – Gideon byl Hádem k mé Persefoně. Kousla jsem se do rtu a zasténala, přičemž jsem ignorovala odsuzující pohled pana Wondera. Byl to sice kocour, ale v tom okamžiku mě rozhodně soudil. Hlasité vzdechy z notebooku tomu zrovna nepomáhaly.

Klikla jsem pryč z videa a vybrala další z doporučeného seznamu. Kruci, zhlédla jsem prvních deset minut jednoho filmu a už mi to nabízelo personalizovaný výběr.

Přetočila jsem video doprostřed a spustila přehrávání. Gideon právě zezadu šukal dívku na luxusní pohovce a její uměle vylepšená prsa se natřásala v rytmu jeho mocných přírazů.

Naklonila jsem hlavu a zkusila si v té roli představit sebe. Pokud jsem se chtěla dostat Gideonovi nablízko, musela jsem se naučit přesvědčivé výrazy i správné zvuky. Pozorovala jsem dívku. Ústa měla pootevřená a oči napůl přivřené. Vypadala přesvědčivě. Anebo byl Gideon opravdu tak dobrý?

Zakousla jsem se do spodního rtu a přejela pohledem po jeho velkých dlaních, kterými držel její štíhlý pas. Zadek herečky už byl rudý od opakovaných plácnutí. Sledovala jsem, jak jí uštědřil další políček a chytil ji za vlasy. Zatáhl ji za ně a zavrčel jí do ucha něco, po čem jsem se začervenala a raději zaklapla notebook.

Byla jsem hanebně vzrušená. Klitoris mi tepal, jako by měl vlastní srdce, a na ten pocit jsem nebyla zvyklá. „Ani muk," zašeptala jsem a střelila pohledem po panu Wonderovi, který jen otráveně mrsknul ocasem.

Znovu jsem otevřela notebook a vygooglila si, jak správně vykouřit péro. Nikdy by mě nenapadlo, že pondělní večer obětuju studiu technických detailů felace. Kdyby táta viděl historii prohlížeče, vyslýchal by mě až do úsvitu.

Pan Adams, můj učitel angličtiny, byl neskutečně nudný chlápek. Mluvil monotónně a nosil ty nejhorší košile, které mu nikdy pořádně neseděly. Nebylo divu, že byl pořád sám. Brýle míval nakřivo, takže ho nešlo brát vážně.

Moje mysl bloudila, zatímco dál drmolil o věcech, které mi dřív připadaly fascinující. Hlavu jsem měla příliš zaměstnanou tím, jak získat dost zkušeností, abych přesvědčila výkonnou producentku a sehnala práci. Nemohla jsem jim přece přiznat nulovou praxi. Vždyť jsem se s nikým ani pořádně nelíbala. Mých sedm minut v nebi s Joelem v šesté třídě se nepočítalo. Trvalo to dvě vteřiny a celé to bylo cítit trávou a slinami.

Náhlý hurónský smích po mé levici mě vytrhl z myšlenek a vyrušil celou třídu natolik, že si vysloužil ostrý pohled pana Adamse. Podívala jsem se na Malakaye. Nový kluk ze severu si projížděl prsty už tak rozcuchané tmavé vlasy a pořád se smál. Byl o rok starší než většina z nás, protože před stěhováním opakoval ročník, ale očividně mu to neubralo nic na sebejistotě. Jestli se na tuhle roli někdo hodil, byl to on. Spal už s většinou holek na škole a rozhodně nepůsobil jako typ, který by se na mě potom lepil a čekal závazek. Mohl by mi ukázat, jak na to, a pak jsme se mohli oba vrátit k vzájemnému ignorování. Perfektní nápad.

Roxy mě rázně šťouchla loktem do žeber. „Proč na Malakayho takhle úchylně zíráš s úsměvem od ucha k uchu?“

Věnovala jsem jí svůj nejlepší úsměv Šklíby. „Kdo hledá, najde, přítelkyně.“

„Cože?“ Roxy svraštila obočí.

Nad mou lavici padl stín a já zvedla hlavu. Pan Adams na mě zíral s hlubokou rýhou mezi obočím. „Quinn, ty býváš obvykle moje nejlepší studentka. Je něco, o co by ses chtěla podělit se třídou?“

Očima jsem střelila po Malakaym, kterého mé rozpaky zjevně pobavily. Zavrtěla jsem hlavou. „Ne?“

Roxy vedle mě se zachichotala.

Pan Adams zabrumlal. „Žádné povídání v hodině, dámy.“ Ukázal na Malakayho lavici. „Quinn, běž si sednout k Malakaymu. Roxy, ty jdeš k Samovi. Zbytek se rozdělte do dvojic.“

„Proč si nemůžeme vybrat, s kým budeme sedět?“ zakňourala Roxy a odstrčila židli.

„Nechť je vám to ponaučením.“ Pan Adams se vrátil k tabuli a začal zapisovat zadání.

„To je v prdeli,“ zasténala Roxy a popadla tašku.

Malakay seděl jen o lavici vedle, takže žádná cesta přes půl třídy se nekonala. Nohou odtáhl židli vedle sebe a pokynul k ní. „Takže mě svou přítomností poctila její královská výsost, neodolatelná Quinn Darwenová.“

Dobře, možná jsem musela své nároky hodně snížit. On byl expert na sexuální eskapády, ne já.

Narovnala jsem si sukni a posadila se. Malakay se rozvaloval na židli, jako by se ho svět netýkal. Lokty měl opřené o opěradlo a nohy roztažené dokořán, jako by byl připravený realizovat scénu, kterou jsem včera zhlédla na stránkách pro dospělé.

Hlavou mi probleskly obrazy Gideona a pornoherečky.

Otravné pulzování mezi nohama se znovu přihlásilo o slovo. Než jsem dokázala zastavit své zrádné oči, sklouzly k viditelné bouli v Malakayho džínách.

„Vidíš něco, co se ti líbí?“ utrousil s pořádnou dávkou pobavení v hlase.

Tváře mi zrudly. Sáhla jsem po zipu tašky. „Když už se ptáš, mám tu jedno aranžmá, které bych s tebou ráda probrala.“ Položila jsem knihu na stůl a otevřela ji na straně sto čtyřicet tři.

Malakay se naklonil dopředu a opřel lokty o lavici. Cítila jsem jeho vůni – mužnou směs kůže, benzínu a kouře.

„Aranžmá?“

Zvýraznila jsem si v knize pasáž a okázale ignorovala, jak dobře voněl.

Pan Adams procházel kolem a položil na lavici list papíru. Počkala jsem, až bude z doslechu, a pak se otočila k Malakaymu.

Na rtech mu pohrával lehký úšklebek. Moje rozpaky ho bavily. „Potřebuju, abys mě něco naučil.“ Přejela jsem očima po třídě, jestli nás někdo neposlouchá.

„Povídej,“ prohodil Malakay líně. Teď už se usmíval.

Blýskl bílými zuby, ale já se oklepala a pokračovala: „Rozhodla jsem se změnit kariérní dráhu. Ty jsi tady nejzkušenější. Máš dva dny na to, abys mě zaučil.“

Zasmál se. „A prozradíš mi taky, co je to za kariéru? Nejsem si jistý, jaké znalosti bych ti mohl předat. Upravená auta tě přece nezajímají.“ Zachechtal se vlastnímu vtipu. Celá škola věděla, že Malakay po nocích závodil na okraji města. Jezdil v černém Nissanu 350Z, který po přestěhování ze severu postavil téměř z vraku. Když nebyl ve škole, nesouložil nebo nepařil, býval zavřený v pronajaté garáži – případně ujížděl policii.

Obrátila jsem oči v sloup. „Nemám sebevražedné sklony.“

Pan Adams ukázal na tabuli. „Na tomhle budeme pracovat dneska. Chci, abyste si přečetli ty tři texty na papírech, které jsem vám rozdal, a zkusili přijít na to, který slavný autor napsal co. Tyhle autory jsme letos probírali, takže pokud je vaše paměť lepší než u akvarijní rybičky, neměli byste mít s řešením problém.“

Přečetla jsem si první úryvek a poklepávala tužkou o rty. „Tohle je jednoduchý. Jane Austenová,“ zamumlala jsem.

Když jsem se podívala na Malakayho, seděl tam s úšklebkem a prsty měl propletené za hlavou.

„Co?“ zeptala jsem se.

Pokrčil rameny, olízl si rty a řekl: „Sluší ti to, když se soustředíš.“

Obrátila jsem oči v sloup. „Hele, nech toho.“

Malakay se zasmál. „Čeho jako?“

Ukázala jsem na něj. „Toho balení. Nejsem nějaká pipka z téhle školy. Nehodlám padnout na kolena kvůli pár laciným hláškám.“ Připadala jsem si jako pokrytec, protože jsem už byla rozhodnutá nechat ho, aby mě zasvětil do sexu. Potřeboval ale vědět, že ze mě pár vybraných slov neudělá máslo.

Pokrčil rameny a vycenil zuby. „Za pokus to stojí.“

„Pomůžeš mi s tímhle úkolem, nebo co?“

Naklonil se dopředu, narušil můj osobní prostor a já ho znovu ucítila. Otočil list a přelétl očima text.

„George Orwell,“ pronesl a ukázal prstem.

„Cože? Ne.“ Naklonila jsem se blíž a přečetla si text. A vážně – byl to George Orwell.

Malakay nadzvedl obočí. Otravný úsměv mu nemizel. „To poslední je Jonny Reeds.“

Spadla mi brada. „Jak?“ vyhrkla jsem a zkoumala jeho obličej. Že by se mu mozkové buňky namnožily alespoň na čtyři?

Zazvonilo. Malakay se shýbl pro kšiltovku, nasadil si ji obráceně a vzal tašku. „Neměla bys lidi tak rychle soudit.“

Sledovala jsem ho, jak odchází ze třídy. Než mi zmizel z dohledu, popadla jsem batoh a rozběhla se za ním. „Počkej,“ zavolala jsem a prodírala se davem studentů.

Malakay se zastavil a ohlédl se přes rameno, když jsem ho doběhla. Chytila jsem ho za loket a odtáhla do klidnější části školy.

„Kam to jdeme?“ divil se, když jsem ho vtlačila na záchod a zamkla za námi. Nebyly tam kabinky, jen malá samostatná toaleta – ideální pro to, co jsem měla v plánu.

Malakay na mě tázavě hleděl, zatímco jsem si ho prohlížela. Se zelenýma očima, ostře řezanou bradou a rovným nosem byl vlastně docela pohledný. Zpod kšiltovky mu vykukovaly tmavé vlasy. Škoda že jeho osobnost nenabízela víc.

„Jsem zamčenej na hajzlu s Quinn Darwenovou. Uhodil jsem se dneska ráno do hlavy?“ mumlal si Malakay a škrábal se pod kšiltovkou.

Luskla jsem prsty.

„Pozor, Malakayi.“ Vypadal roztomile zmateně. „Jsi tady, protože potřebuju, abys mě naučil sex.“

Malakay se málem udusil vzduchem. Ústa se mu otevírala a zavírala.

„Naučil tě sex?“ vyhrkl.

Obrátila jsem oči v sloup. „Ale no tak, spal jsi s půlkou školy. Kdo by mě to měl naučit líp?“ Narovnala jsem si sukni a uhladila vlasy. „Takže jak to provedeme?“

Malakayovi málem vypadly oči z důlků, než se nevěřícně rozesmál. „Co se to sakra děje?“ zašeptal a rozhlédl se. Jeho pohled znovu spočinul na mně. „Musíš mi to vysvětlit, protože se v tom úplně ztrácím.“

Přistoupila jsem k umyvadlu a zalovila v tašce po rtěnce. Znovu jsem si namalovala rty a v zrcadle sledovala Malakayho. „Potkala jsem chlapa, za kterého se chci vdát. Jenže je to slavný pornoherec. Rozhodla jsem se získat roli v jeho dalším filmu, z čehož plyne můj problém – jsem panna. A na tu pozici potřebuju zkušenosti.“

Malakay na mě zíral a došla mu na dlouho slova.

„Ty chceš dostat roli v pornu, přimět hlavního představitele, aby se do tebe zamiloval, a pak si tě vzal?“

„Neříkej to takhle,“ obrátila jsem oči v sloup a mlaskla rty do zrcadla. „Je to geniální plán. Lidé se přece v práci dávají dohromady pořád.“

Malakay se rozesmál. Byl to plnohodnotný záchvat, který nebral konce. Když se konečně dokázal nadechnout, tekly mu po tvářích slzy. „Ty máš skvělý smysl pro humor,“ vykoktal a otřel si oči.

Hodila jsem rtěnku do kabelky a přistoupila blíž. „Nemyslím si, že to chápeš.“ Sundala jsem mu kšiltovku a položila ji na umyvadlo. Smích mu uvázl v hrdle, když jsem klesla na kolena, přejela dlaněmi po jeho džínách a promnula pevné svaly stehen. „Nikdy v životě jsem to nemyslela vážněji, Malakayi.“

Polkl naprázdno.

Zaryla jsem nehty do jeho stehen a přejela jazykem po spodním rtu. Pravdou bylo, že jsem vůbec netušila, co dělám. Měla jsem předchozí večer zhlédnout víc filmů. Vybavila jsem si scénku z filmu a napodobila sebevědomí profesionální herečky. Ona si vzala, co chtěla, bez omluv.

Když jsem mu rozepnula pásek a začala šmátrat po knoflíku, vydal přiškrcený zvuk. Než jsem ale stihla rozepnout zip, zastavil mi ruku.

Podívala jsem se na něj s otázkou v očích. Vytáhl mě za loket nahoru, rychle si utáhl pásek a přejel si dlaněmi po obličeji. „Do prdele.“ Zněl naprosto zničeně.

„Udělala jsem něco špatně?“ zeptala jsem se. Kupodivu mě v očích pálily slzy.

Zavrtěl hlavou a spustil ruce. „Ne, neudělala jsi nic špatně. Bylo to perfektní.“

„Tak proč jsi mě zastavil?“ zeptala jsem se se staženým obočím.

„Podívej…“ Odmlčel se. Těžká dlaň mi přistála na rameni a on sklonil hlavu. „Nechceš, aby tvoje poprvé bylo na školním hajzlu.“

Přejela jsem pohledem popraskané obkladačky a blikající zářivku. „A co na tom záleží? Stejně to nic znamenat nebude.“

Zavřel oči, jako by prosil o trpělivost. Měkce pronesl: „Věř mi, záleží.“

„Hele, jestli mi nechceš pomoct, zeptám se někoho jiného. Sam neodmítne, tím jsem si jistá.“

Sam byl Malakayův nejlepší kamarád a sukničkář nejhrubšího zrna. Já si ale nemohla vybírat.

Malakay mi pevněji stiskl rameno. „Pomůžu ti, jasný? Jenom ne… ne tady.“

Pátrala jsem v jeho očích. Vypadal upřímně. „Dobře, a kdy?“

Ruka mu sklouzla. Zvedl kšiltovku a nasadil si ji. „Sejdeme se po vyučování. Můžeme jít k tobě, jestli tam nebudou rodiče.“

„Jasně.“ Neřekla jsem mu, že bydlím s otcem policistou, který vyslýchal i vlastní dceru, když přišla domů o deset minut později. Máma zemřela, když jsem byla malá, a táta od té doby hlídal všechno, o co ještě mohl přijít.

„Fajn. Skvělé.“ Malakay na mě hleděl celou minutu a potom odešel.

Dveře za ním tiše cvakly.

Zírala jsem na svůj odraz. Vypadala jsem jako vždy upraveně, ale uvnitř jsem se cítila divoce zranitelná.

„Kam jsi zmizela?“ vybalila na mě Roxy v jídelně, když jsem se svalila na své obvyklé místo.

Otevřela jsem kelímek s jogurtem, nabrala lžičku a vložila si ji do úst. Přitom jsem zasténala jako pornoherečka, kterou jsem se toužila stát.

Miriam se rozesmála. „Dobrý pokus.“

„Dík,“ zazubila jsem se a otočila se k Roxy. „Zabezpečila jsem si nejlepší sexuální výchovu široko daleko.“

Roxy upustila sendvič.

„Cože jsi udělala?“

„Říkám, že jsem si zajistila tu nejlepší sex –“

„Jo, slyšela jsem tě, ale co to sakra znamená?“ Sebrala sendvič ze země a ukousla si.

Olízla jsem lžičku a vyhledala Malakayho na druhé straně jídelny. Seděl opřený na židli a smál se něčemu, co mu říkal Sam. Holky kolem něj kroužily jako holubi kolem kusu chleba. Olivia, jeho nejdotěrnější obdivovatelka, tentokrát nikde nebyla. „Znamená to, že jsem Malakayho ukecala, aby mě zasvětil do svých triků.“

Roxy se zakuckala a jeden z kluků od našeho stolu ji ochotně plácl do zad. Poděkovala mu a položila sendvič. „Cos to udělala?“ zapištěla.

„Že ukecala Malakayho –“

„Ano, Miriam, slyšela jsem, co řekla. Díky!“ zavrčela Roxy.

S Miriam jsme si vyměnily pobavený pohled.

„Proč ze všech kluků zrovna Malakay?“ zeptala se Roxy. S Malakaym jsme se přes celou místnost střetli pohledem a já předvedla malé divadlo – olízla jsem lžičku přesně tak, jak ta sekretářka brala do úst Gideona.

Miriam se smála. Dokonce i Roxy se přidala, když sledovala směr mého pohledu. Vypadalo to, že mocný Malakay se právě červenal.

„Malakay má víc zkušeností než kdokoli jiný tady. Jen se na něj podívej. Holky za ním letí jako za spasitelem.“

Roxy naklonila hlavu a nakrčila nos. „Ale je to děvkař.“

Přikývla jsem a rozbalila sendvič. „To rozhodně je. Právě proto jsem si ho vybrala za mentora. Ukáže mi, co potřebuju vědět, a potom si každý půjdeme po svém. Žádné city. Žádné drama.“

Roxy nevypadala přesvědčeně, ale nechala to být. „Jen prosím tě opatrně, jo?“

„Ano, pane.“ Zasalutovala jsem jí.

Obrátila oči v sloup a hodila po mně obal od sendviče, což mě rozesmálo.

Miriam se napila džusu. „Udělala jsem si rešerši. Gideon si točí vlastní filmy a v sousedním městě mají za dva týdny probíhat konkurzy na jednu z jeho produkcí.“

Nadzvedla jsem obočí. „Konkurz?“

Miriam přikývla a znovu se napila. Láhev už měla skoro prázdnou. „Došlo mi, že máš větší šanci ulovit roli v jeho filmu klasickou cestou, než ho ukecat přímo na veletrhu.“

To bylo geniální. Upřímně jsem se usmála. „Díky, Miriam.“

Pokrčila rameny. „Kdykoli.“

„Počkat,“ zašeptala jsem a svraštila obočí. „Předpokládám, že to nebude jako konkurz na normální film, kde odrecituješ pár vět a vymáčkneš falešné slzy.“

Roxy se ušklíbla a dál projížděla mobil. „To ti dochází až teď?“

Její rýpnutí jsem ignorovala. „Co po mně budou chtít?“

Miriam se naklonila blíž. „Slyšela jsem, že jedné holce při konkurzu nařídili masturbovat.“

Zkroutila jsem obličej. „Masturbovat?“

Miriam přikývla a propletla si prsty na stole.

Roxy něco zabručela, ukradla mi pití a napila se. „Budou tě chtít vidět nahou. Možná tě osahají a budou po tobě chtít něco předvést.“

„Něco předvést?“

„Nevím. Asi kouření," prohodila Roxy unaveně, ale o něco hlasitěji, než bylo třeba. Dva kluci od našeho stolu okamžitě zpozorněli.

Roxy ještě jednou sjela displej palcem. „A když už jsme u odborné přípravy, našla jsem návod s názvem: Co dělat, když se v tobě zlomí penis."

Zůstala jsem na ni zírat. „Když se ve mně co?"

„Technicky se nezlomí kost, protože tam žádná není," četla Roxy důležitě. „Ale když něco křupne, začne to bolet nebo otékat, okamžitě přestat a jet na pohotovost. A hlavně se to nepokoušet narovnat."

Miriam se zamračila. „Kdo by se to pokoušel narovnat?"

Roxy zvedla oči od telefonu. „Stejný typ člověka, který skládá skříň bez návodu a pak mu zbude šest šroubků."

„Proč ten návod rovnou předpokládá, že se to stane ve mně?" zeptala jsem se.

Miriam mě poplácala po ruce. „Protože pod heslem nepravděpodobná nehoda mají tvoji fotku."

„A co mají děvky dělat, když chlap při natáčení dostane infarkt?" napadlo Miriam.

„Volat záchranku, odemknout dveře a umět říct adresu," odpověděla Roxy bez zaváhání.

Miriam uznale přikývla. „Takže nečekat, jestli stihne dokončit scénu."

Roxy si ji přeměřila. „Jsem ráda, že nejsi moje osoba pro nouzové situace."

„Já bych zavolala. Jen bych nejdřív vypnula kameru."

„Ty bys nejdřív hledala lepší úhel," setřela ji Roxy.

Miriam se zamyslela. „To taky."

Znovu jsem vyhledala Malakayho. Psal si na mobilu, zatímco se na něj věšela nějaká holka a šeptala mu do ucha. Jestli jsem chtěla mít alespoň malou šanci tu roli získat, měla jsem se ještě sakra co učit.

KAPITOLA: DVA

Malakay

Když za mnou zaklaply dveře školního záchodu, došel jsem na konec chodby a opřel se o zeď. Pak jsem se rozesmál znovu. Ne proto, že by Quinn nebyla přitažlivá. Právě naopak. Smál jsem se, protože nejspořádanější holka na škole právě předložila plán tak šílený, že vedle něj moje pouliční závody působily jako kurz bezpečné jízdy.

Chtěla se stát pornoherečkou, aby získala chlapa, kterého potkala jednou v kavárně. A za učitele si vybrala mě. Quinn Darwenová, která si rovnala sukni i cestou na záchod a rtěnku nanášela přesněji, než já utahoval šrouby na hlavě motoru.

Měl jsem jí říct ne. Rozumný člověk by jí sdělil, že Gideon Wood není romantický a pro svazek vhodný cíl a nahota před kamerou není přijímací pohovor do manželství. Jenže rozumní lidé většinou nebývají vyhození z domu vlastním otcem a nespí na cizích gaučích. Ale když přede mnou Quinn klesla na kolena, něco ve mně se sevřelo tak prudce, že jsem ji musel zastavit.

Nechtěl jsem, aby její první vzpomínka na sex smrděla dezinfekcí a školní kanalizací. Ještě méně jsem chtěl přemýšlet nad tím, proč mi na její vzpomínce záleží.

Našel jsem ji po obědě u schodiště. Jakmile mě zahlédla, zvedla bradu, jako by naše dohoda byla vyřízená věc.

„Ještě jsem neřekl ano," oznámil jsem.

„Řekl jsi, že mi pomůžeš."

„Řekl jsem to ve chvíli, kdy ses mi snažila rozepnout kalhoty. To není právně závazná situace."

Založila si ruce. „Tak co chceš?"

Přejel jsem pohledem dokonale upravené vlasy, lesklé rty a kabelku, kterou svírala jako záchranné lano. Ostych měla. Jen ho uměla schovat pod drzost. Pokud jsem jí měl pomoct, potřeboval jsem vědět, jestli dokáže unést okamžik, kdy se na ni někdo podívá a ona nebude mít všechno pod kontrolou.

Ukázal jsem k malému školnímu kiosku u vestibulu. Na pultu vedle pokladny stál karton čokoládových tyčinek.

„Jestli chceš bejt pornoherečka, měla bys dát ostych stranou." Natáhl jsem ruku. „Mám chuť na čokoládu. Šlohni mi ji."

Zírala na mě, jako bych jí navrhl ozbrojenou loupež. „Ty chceš, abych kradla?"

„Chci zjistit, jestli dovedeš udělat něco, při čem se na tebe budou lidi dívat. Kamera při tom tvém natáčení nebude diskrétnější než paní Hendricksová za pokladnou."

„To je absurdní."

„Celý tvůj plán je absurdní." Znovu jsem nastavil dlaň. „Kabelku."

Přitiskla si ji k boku. „Proč?"

„Aby sis čokoládu nekoupila. A mobil taky. Pojistka, že mi nezdrhneš a nezavoláš svému budoucímu manželovi o radu."

„Gideon ještě nemá moje číslo."

„Tragédie. Tak dělej."

Vytrhla telefon z kabelky, pak si to rozmyslela a strčila ho zpátky. Celou kabelku mi vrazila do hrudi. „Jestli mi prohledáš zprávy, zemřeš.“

„A jestli tě chytí, neznáme se.“

Vyrazila ke kiosku. První tři kroky šla jako odsouzenec, potom narovnala ramena a proměnila se v dívku, která předpokládá, že jí svět uhne. Zastavila se u pultu, začala se paní Hendricksové vyptávat na složení sendviče a přitom posunula tyčinku ke kraji. Když se za ní otevřely dveře a dovnitř vpadla skupina prváků, sevřela čokoládu v dlani a odkráčela.

Čekal jsem, že poběží. Ani nepopoběhla. Přistoupila ke mně, vytáhla mi kabelku z ruky a čokoládu mi přitiskla na hrudník.

„Karamelová? Protože mléčná je pro zbabělce,“ namítla.

„Ty jsi fakt magor.“

„Říká kluk, který mě poslal krást.“

Zvedl jsem ruku. Na vteřinu zaváhala, pak do ní plácla. Ten zvuk byl směšně slavnostní, jako bychom právě uzavřeli obchod.

„Dobře. Po škole. Ale pravidla nastavíme spolu. Kdykoli řekneš stop, znamená to stop. Kdykoli řeknu stop já, platí to stejně. A jestli zjistím, že to děláš jen proto, abys něco dokázala tomu herci nebo komukoli jinému, končíme.“

Quinn protočila oči.

„Myslela jsem, že ty pravidla nemáš rád.“

„Nemám. Ale právě proto poznám, kdy jsou důležitý.“

Roztrhl jsem obal čokolády a nabídl jí první kousek. Vzala si ho s vítězným úsměvem. Netušil jsem, jestli jsem právě souhlasil s nejlepším, nebo nejhorším nápadem svého života. Věděl jsem jen, že už se nesměju.

KAPITOLA: TŘI

Quinn

Jak slíbil, na konci vyučování už na mě Malakay čekal před školou. Opíral se o černý Nissan 350Z zaparkovaný v zákazu stání a v ruce si pohazoval klíčky. Auto sedělo nízko nad asfaltem, mělo odřený lak, tmavá kola a kapotu, pod kterou určitě nebylo nic legálního. Vypadalo jako past na smrt. Přesně ten typ pasti, do které bych dobrovolně nastoupila.

V boční kapse sukně mě tlačily poslední dva drobáky. Malakay samozřejmě nevěděl, že jsem je u kiosku nechala sklouznout na pult pod stojan s ubrousky. Možná to nebyl nákup podle pravidel, ale krádež taky ne. Táta by mě za ni nepřerazil – byl policista, ne gangster – jen by mě vyslýchal, dokud bych se sama nedožadovala cely.

Když jsem se přiblížila, zvedl pohled od telefonu a sjel mě očima od hlavy až k patě.

Ukázala jsem na jeho auto. „Takže to je ona?“

Podíval se na nissan a s láskou přejel dlaní po střeše. „Jediná ženská, která stojí za můj čas.“

Zasmála jsem se a přikryla si ústa dlaní.

Malakay zvedl zrak a v očích mu zajiskřilo. „Ty už ses někdy něčím takovým svezla?“

Ukázala jsem na sebe. „Vypadám snad, že se nechávám vozit v autě, které pravděpodobně hledá policie?“

Malakay si mě pomalu přeměřil od hlavy k patě. Pak zavrtěl hlavou. „Promiň, ale ne. Vypadáš spíš, jako bys trávila večery doma pod dohledem přísného tatínka.“

V kabelce mi zavibroval telefon.

Táta: Kde jsi, s kým jsi a kdy budeš doma?

Tři otázky, žádný pozdrav. Dispečerský protokol pro jedinou dceru. Obrátila jsem mobil displejem dolů, ale Malakay si toho všiml. Jeho úsměv říkal, že se trefil přesněji, než se mi líbilo.

Spadla mi brada. „To hned vezmi zpátky!“

Uchechtl se, odlepil se od auta a prsty si pohrál s ramínkem mých přiléhavých bordó šatů. Bylo to nečekaně intimní. „Chceš, abych lhal, Quinn Darwenová?“ Vychutnal si moje jméno. Nikdy by mě nenapadlo, že může na chlapských rtech znít tak smyslně.

Obrátila jsem oči v sloup. „Svoje jméno jsem si nevybrala.“

Zasmál se hlubokým, sytým smíchem a pokynul mi, ať nasednu do auta.

„Takže mě opravdu svezeš ve své pojízdné trestní evidenci?“ zeptala jsem se, i když jsem odpověď znala. Z nějakého důvodu mě jeho smích přitahoval.

„Ale za volant tě nepustím ani náhodou,“ zazubil se a otevřel mi dveře spolujezdce. „Svézt tě můžu.“

Nasedla jsem a připoutala se. Když Malakay nastartoval, motor hluboce zaburácel a vibrace se přenesly až do sedadla. Školu jsme nechali za sebou během několika vteřin.

„Jak ses k tomu vlastně dostala?“ nadhodil Malakay.

Tázavě jsem nadzvedla obočí.

Odkašlal si. „K tomu pornoherci, kterého chceš potkat. A vzít si ho.“ Ta poslední slova z něj vyšla poněkud přiškrceně.

„Jo, Gideona Wooda? Nedávno jsem na něj narazila v místní kavárně a polila jsem ho kafem.“

Malakayovi málem vylezly oči z důlků. „Jako toho Gideona Wooda?“

Střelila jsem po něm pohledem. „Ty sleduješ porno, Malakayi?“

Odkašlal si a vypadal poněkud provinile. „Copak ho nesleduje každý?“

Sledovala jsem, jak si mnul šíji. „Já tedy do včerejška ne.“

Malakay na okamžik zapomněl sledovat silnici.

„Ty ses narodila jako panna a do včerejška jsi nikdy neviděla porno?“

„Coo? Oprav mě, copak se kdy narodila nějaká žena už jako kurva? Sakra. Možná bys příště mohl mluvit o něco tišeji,“ upozornila jsem ho a ukázala na pootevřené okénko. „Fakt to nemusí slyšet celé město.“

Předstíral, že si zapíná ústa na zip, a znovu se soustředil na řízení. „Ty se jako pro někoho šetříš, nebo co?“

Věnovala jsem mu ironický pohled. „Požádala jsem tě o sexuální výchovu, abych mohla vstoupit do pornoprůmyslu, a ty se mě ptáš, jestli se pro někoho šetřím?“

Pokrčil rameny. „Hele, vypadáš k světu. Nechápu, proč ses s nikým nevyspala, jestli se nešetříš schválně.“

Můj mozek se okamžitě chytil první části té věty. Jednoho po druhém jsem zašlapávala kolibříky, kteří mi začali zběsile poletovat v břiše. „Nešetřila jsem se pro někoho výjimečného. Zkrátka tu nebyl nikdo, kdo by mě zaujal. Nabídka v tomhle městě stála za starou belu.“

Malakay se zasmál. „Takže proč sis vybrala zrovna mě? Podle vysokých nároků to asi nebylo.“

„Vždyť jsem ti to říkala. Byl jsi nejzkušenější kluk ve škole.“

Věnoval mi pohled, ze kterého bylo jasné, že mi nevěří. „Takže s mým vzhledem to nemělo vůbec nic společného?“

Zastavila jsem se.

„Ty si snad říkáš o komplimenty, Malakayi?“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázku z knihy ***Nemravka*.**
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.